

der ikke vil være mulighed for genudpegning. Forslaget er begrundet i, at selv om det er ønskeligt at have erfarne nævnsmedlemmer, er der også en fordel i, at medlemmerne efter en periode skiftes ud, således at der tilføres nævnet en vis form for fornyelse.

Endvidere præciseres det, at Justitsministeriets udpegnings af 9 medlemmer skal ske efter indstilling fra sådanne organisationer, myndigheder og lignende, at det sikres, at der i nævnet vil være medlemmer med indsigt i private klienters interesser, erhvervsklienters interesser og offentlige klienters interesser.

Udpegnings af stedfortrædere for medlemmerne af nævnet foreslås ligeledes at ske efter indstilling af de ovennævnte organisationer, myndigheder og lignende for en periode af 6 år uden mulighed for genudpegnings. Der ses at gælde de sammen hensyn i forbindelse med beskikkelse af stedfortræderne som for medlemmerne af nævnet.

Ændringen af *stk. 2* medfører, at der fremover skal deltage lige mange offentlighedsrepræsentanter som advokater i nævnets behandling af en sag. Herudover skal deltage et eller flere medlemmer af formandskabet. Dette medfører, at der altid vil deltage et flertal af medlemmer, som ikke er advokater, i modsætning til i dag, hvor antallet af advokater svarer til antallet af deltagende medlemmer af formandskabet og øvrige medlemmer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.1.4., 3.2.4. og 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Stk. 3 ændres som følge af, at Advokatnævnets sekretariat fremover skal varetage sagsforberedelsen i både salær- og adfærdsklager.

Ændringen af bestemmelsen i *stk. 4* indebærer for det første, at alle sager fremover skal forelægges Advokatnævnet. Nævnets formand og næstformændene skal således ikke længere kunne afgøre sagerne. De sager, som hidtil er blevet forhåndsafvist, skal dog undergives en mere sporadisk sagsbehandling, hvor formanden eller næstformændene indstiller til nævnet, at sagen afvises. Hvis ingen nævnsmedlemmer anmoder om realitetsbehandling af sagen, afgøres sagen i overensstemmelse med formandens eller næstformændenes indstilling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.2.2., 3.2.7. og 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Herudover medfører ændringen af bestemmelsen, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifter til honorarer m.v. til advokater, der udpeges som anklager, forsvarer eller til at varetage klagerens interesser i disciplinærsager.

Der vil således f.eks. kunne fastsættes regler om, at en advokat, der ved Advokatnævnet er blevet frakendt

retten til at udøve advokatvirksomhed, kan pålægges at skulle betale alle eller nogen af omkostningerne til den beskikkede forsvarer. Det samme vil kunne pålægges en person, der i medfør af retsplejelovens § 124, stk. 3, nr. 2, ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, og som af Advokatnævnet er blevet frakendt retten til at eje aktier eller anparter i et advokatselskab.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.8. og 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 23 (§ 145, stk. 1)

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af, at det foreslås, jf. nedenfor, at kredsbestyrelserne ikke længere skal behandle sager om klager over vederlag.

Til nr. 24 (§ 145, stk. 2)

Ændringen af bestemmelsen er for det første en konsekvens af, at det foreslås, jf. nedenfor, at kredsbestyrelserne ikke længere skal behandle sager om klager over vederlag.

Endvidere er ændringen en konsekvens af, at kredsbestyrelserne skal afholde kollegiale samtaler med advokater, der groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 25 (§ 146)

Ved ændringen af bestemmelsen skabes der ens regler for behandlingen af salær- og adfærdsklager. Til gengæld bortfalder klagemuligheden i salærklagerne, idet det fremover alene vil være Advokatnævnet – og ikke i første instans kredsbestyrelserne – der skal behandle disse.

Stk. 1 og 2 er herudover ændret som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124, stk. 3, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, skal kunne indbringes for Advokatnævnet.

Ifølge *stk. 1* kan salærklager således indbringes for Advokatnævnet, som kan godkende vederlagets størrelse eller bestemme, at vederlaget skal nedsættes eller bortfalde.

I *stk. 2* fastsættes fristen for at klage til Advokatnævnet til et år efter, at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag.

Det er imidlertid almindeligt, at advokater løbende afregner sagen over for klienten, enten gennem a conto opkrævninger eller gennem afregning af de opgaver, der anses for afsluttet. For opgaver, der strækker sig over et længere tidsrum, vil advokatens samlede salærkrav over for klienten derfor ofte bestå af flere fakturaer.

Dette bør imidlertid ikke forhindre klienten i at klage over det samlede salær ved modtagelsen af den af-